

ДЕЙВИД ХЪРБЪРТ ЛОРЪНС КИПАРИСИ

Превод от английски: Георги Мицков, —

chitanka.info

*Тоскански кипариси,
какво е то?*

*Вгълбени в тъмна мисъл, към която
езикът е загубен.*

*Тоскански кипариси,
велика тайна съществува ли?
Не може ли със думи да се каже?*

*Неизразимата тайна
умряла със умрелия народ и със умрелия език,
но е запазена величествено мрачна във вас,
етруски кипариси.*

*На вашта вярност как се възхищавам,
тъмни кипариси!*

*Не е ли тайната това на дългокосите етруски?
На дългоносите, с неуловимата усмивка,
безшумно стъпвали край кипарисите?*

*Сред гъвкавите и високи като пламък кипариси,
разлюшкали високата си тъмнина наоколо,
етруско-мрачни,
полюшват се на древната Етрурия мъжете:
само по сандали — причудливи и дълги —
се движат със неуловима полуусмихната
безшумност,
със онова невъзмутимо хладнокръвие на Африка,
заети със дела забравени.*

*Какви ли пък дела?
Не, езиците са мъртви и думите са празни като
шушулки празни,*

окапали са звуковете им, изчезнали са сричките
звѣнливи,

изпълнени със смисъл някога.

Все пак аз виждам ви, замислени и тъмни

тоскански кипариси,

над древна мисъл,

дребна, древна, неразрушима мисъл,

етруски кипариси;

мрачни, тънки, стройни, потрепващи

мъже на Етрурия,

които Рим наричаше зли.

Зли, тъмни кипариси,

зли, гъвкави, замислени, полюшващи се мрачни
пламъци.

Паметници на един мъртъв, мъртъв народ,

скрит във вас!

Зли ли бяха ония дългоноси, безшумно стъпващи
мъже на Етрурия?

Или само са били неуловими и различни, мрачни
като кипариси, от вятър люшнати?

И те, и техните пороци са отдавна мъртви,

и туй, което е останало от тях,

е само сенчестата мономания

от гробници и кипариси.

Усмивката, неуловимата етруска усмивка все още се
таи

във гробниците,

етруски кипариси.

Най-дълго се смее този, който последен се смее.

Не, Леонардо, ти изпорти само етруската усмивка
чиста.

Какво ли не бих дал

да върна редкият и оприличен на орхидея,
наречен лих, етрусец?

А колкото до злото им се отнася,
то е само според думите на римляните,
и аз, бидейки изморен от добродетелта на
римляните,
много не им вярвам.

О, знам, в праха, където сме погребали
замлъкналите народи заедно със гнусотиите им,
заровили сме също толкова много
от изящния чар на живота.

Там в дълбините и до днес дими тамянът
и още капе мирото,
кипариси сенчести,
такъв е ароматът на изчезналия живот!

Казват, че оцеляват най-годните.
Но аз призовавам духовете на изгубените,
на неоцелелите, изгубените в тъмнината
да върнат своя смисъл на живота,
който са отнесли те със себе си,
неприкосновено скрит в меките кипариси,
етруски кипариси.

Зло, какво е зло?
Има едно зло само, живота да отнемеш,
тъй както Рим отне живота на Етрурия,
тъй както днес механична Америка на Монтесума.

Фиезоле

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.